

[Tholstrup.]

ville afdrage disse ekstraordinært, så vi helt kunne slippe for det andet års stabiliseringslån.

Fra andre sider vil der sikkert også komme ændringsforslag, og vi skal fra vor side vise villighed til et grundigt udvalgsarbejde. Der kan f. eks. være grund til at kigge nærmere på § 8 og finde markedskursen for 5 pct.s obligationer af lignende art i stedet for de her nævnte 70 pct.

Vi kan ikke deltage i den betragtning, at de foreliggende lovforslag skal virke forbrugsbegrænsende i almindelighed eller har til formål at bedre valutastillingen, som man har forsøgt ved tidligere kriseforanstaltninger. Vi er kun gået med til dem for at dække statskassens underskud, som jeg tidligere har nævnt. Vi ser ikke forbrugsbegrænsningen som et mål i sig selv, tværtimod. Det er kun udsigten til større forbrug, der kan fremme folks virkelyst. Vi vil kun standse forbruget, hvor den købekraft, som betinger det, ikke er et resultat af arbejde og varefrembringelse. Anden form for forbrugsbegrænsning er vi ikke interesseret i. Folk må have deres frie vilje til at anvende deres midler, som de vil; men vi er overbevist om, at de reformer, vi går ind for, vil stabilisere kronen og derfor fremme lysten til at spare, for at man senere kan bruge pengene til et mere seriøst forbrug, med andre ord spare pengene til investering. Men det kan efter vor mening kun gøres ved, at der skabes tillid til, at de opsparede midler bevarer deres værdi fremover. Inflationen kan standses, hvis man vil.

Venstres og de konservatives presse har haft meget travlt med deres kritik og prøvet at finde et modsætningsforhold mellem vor valgpropaganda og vor politik. Retsforbundet har før valget påpeget, at overtrækene må høre op — også i radiotalerne. Det er derfor inkonsekvent, når man vil udlægge den højtærede minister hr. Viggo Starckes udtalelse til B.T. om, at han ikke vidste, det hastede så stærkt med forholdsreglerne, på den måde, at han ikke skulle have vidst, hvor galt det stod til. Det er netop ham og så mig selv, der ved utallige møder har fremhævet, at det af de konservative påståede overskud på statsregnskabet ikke alene ikke eksisterede som frie midler, men at der nærmere manglede 200-300 mill. kr.

Driftsbudgettet viser rigtignok 400 mill. kr.s overskud, men anlægsbudgettet kan da ikke holdes udenfor. Staten skal skaffe de penge, som et rundhåndet folketing har bevilget. Tidligere års overtræk er ikke betalt tilbage, men indeværende års overtræk lå 14 dage før valget på ca. 200 mill. kr., og det er glædeligt at konstatere, at dette beløb er tilbagebetalt pr. dato; det er den nye regerings vilje at undgå overtræk i fremtiden og dermed undgå overforbrug af valuta.

I visse blade har der været opfordringer til skatteprotest. Det havde været bedre, om disse blade havde protesteret, da man med venstres og de konservatives tilslutning vedtog de love, som har nødvendiggjort de nuværende indgreb. (Sønderup: Hvilke love?). Der er folkepensionsloven, og der er boligstøtteloven. Dem har man stemt for. Om det er stemmekøbspolitik, eller hvad grunden er, ved jeg ikke, men nu skal regningen betales. Jeg håber at finde de to partier på den nye front i fremtiden. Jeg håber også, at oppositionen vil indse, at standsning af inflationen og den deraf følgende stigning i omkostningsniveauet er det vigtigste i dagens politik.

Vi håber, at den enorme politiske interesse vil holde sig, og at bladene, hver gang der bliver tale om nye udgifter, vil holde borgerne for øje, at nye udgifter medfører senere nye skatter, således at protesterne kan komme i tide, ikke efter at pengene er bevilget og delvis forbrugt. Det skinner igennem mange af disse protestindlæg, at folk endnu ikke er klar over, at det drejer sig om at dække et underskud; således skrev Berlingske Tidende i sin leder den 30. maj:

„Der er kun én vej ud af dette uføre. Skal skatter og afgifter være andet end en kortvarig hjælp, må de beløb, der kommer ind, båndlægges. De må trækkes ud af forbruget og nedkules forsvarligt i nationalbanken. Ellers kan vi om kort tid begynde forfra med nye kriseforanstaltninger.“

Den 30. maj var det altså endnu ikke gået op for Berlingske Tidendes redaktion, at pengene skal bruges til at dække kasseunderskuddet med. Senere har Berlingske Tidende bragt en stor artikel, som nærmer sig sandheden om det virkelige forhold,